

حرف‌های تازه ایرج راد درباره مشکلات اهالی تئاتر

امید به ماده ۹۹ بند (ج)

ایرج راد در ششمین نشست مجازی «نهاد» که به همت خانه هنرمندان ایران برگزار می‌شود و به ماهیت و کارکرد خانه‌ها و انجمن‌های هنری اختصاص دارد، درباره این نهاد تئاتری مفصل صحبت کرد و رسید به مشکلات معیشتی هنرمندان و تجمع جمعی از اهالی تئاتر در مقابل مجلس شورای اسلامی در سال گذشته.

رئیس هیات‌مدیره خانه تئاتر درباره مشکلات تئاتری‌ها و نتیجه مطالبات‌شان در دوره کرونا گفت: «خانه تئاتر سعی کرد تا آنجایی که ممکن است با مسوولان تماس بگیرد؛ چه مسوولان در شهرداری، چه مسوولانی که در راس امور قرار دارند. خانه تئاتر تمام تلاش خود را کرد که تا حد ممکن کمک‌های مالی بگیرد، اما کمک‌ها بسیار کم بود و شاید بیشتر در حد مسکن‌های چندروزه برای اعضا. بسته‌های حمایتی هم در حدی نبود که بتواند جابگو باشد. هنرمندان ما بی چیز نیستند، آنها فوق‌العاده‌اند. زمانی که در سایر شاخه‌های هنری، افراد به دنبال پول و ثروت بودند، هنرمندان تئاتر در یک اتاق کوچک تمرین به دنبال این بودند که یک کلمه را بطور بگویند که اثرگذار باشد و معنی درست را بدهد. آنها به دنبال انسانیت و فرهنگ بودند. آنها اینشته از ثروتی هستند که به چشم نمی‌آید، ثروتی که خیلی‌ها نمی‌بینند. اهالی تئاتر دست‌تکی‌گری دراز نکرده‌اند، آدم‌های بسیار باشرف و صبوری هستند که با تمام وجودشان این مملکت و این مردم را دوست دارند و سعی می‌کنند کاری انجام دهند، مسؤولیتی به عهده بگیرند و بتوانند مسؤولیت‌شان را در قبال مردم و جامعه به خوبی انجام دهند. بنابراین حق‌شان است که در این شرایط مورد حمایت قرار بگیرند و این از حقوق واقعی و نتیجه زحمات آنهاست.»

ایرج راد درباره نتیجه تجمع هنرمندان تئاتر در مقابل مجلس شورای اسلامی گفت: «درباره آن تجمع آقای گیل‌آبادی در جریان است؛ از مجلس شورای اسلامی دعوت شد، جلسه‌ای داشتیم با حضور نمایندگانی از بخش اجتماعی و فرهنگی مجلس شورای اسلامی. مسائل و مطالب دوباره در آنجا بررسی و گفت‌وگو شد. قول‌هایی در ارتباط با بودجه سال ۱۴۰۰ دادن که زمینه برای حل برخی مشکلات فراهم شود. دوستان زیادی همواره سوال می‌کردند که بالاخره نتیجه چه شد؟ در اثر پیگیری‌ها، جوابی که آقای هاشمی به یکی از نشریات دادند، این بود که ۳۵۰ میلیارد تومان در اختیار صندوق اعتباری هنر بابت ماده ۹۹ بند (ج) قرار خواهد گرفت که در اختیار صنوف مختلف در ارتباط با حقوق ایام بیکاری قرار بگیرد. این چیزی است که من اطلاع دارم و آن را در یکی از نشریات خوانده‌ام. در گروه خانه تئاتر هم پیگیر نتیجه این تصمیمات هستیم، اما نمی‌دانم کی و بطور اجرایی خواهد شد و بطور و چگونه این کمک مادی به تئاتر تخصیص پیدا خواهد کرد.»

رئیس هیات‌مدیره خانه تئاتر درباره انتظارات این نهاد از دولت جدید گفت: «درباره انتظارات و درخواست‌ها باید جلسه‌ای تشکیل بدهم و خواسته‌های‌مان را مدون و بعد مطرح کنیم. خواسته‌های فردی در این زمینه خیلی مهم نیستند؛ باید درباره مطالبات‌مان به اجتماع برسیم. خواست همه دست‌اندرکاران تئاتر مطرح است که آن هم از طریق صنف می‌تواند بیان و منتقل شود.»

مهراره شریفی‌نیا
در نمایی از «مدیترانه»؛
فیلمی که روز اول اکران
تنها ۱۱ تماشاگر داشت

عکس:[هنر آنلاین](#)

شب‌نم مقدمی در «چهره به چهره»

بازی شب‌نم مقدمی در فیلم داستانی «چهره به چهره» به کارگردانی بابک بهرام‌بیرگی و تهیه‌کنندگی مهدی کوهیان به پایان رسید. به گزارش ایسنا، شب‌نم مقدمی نقش زنی با تجربه و دنیادیده به نام افسانه را بازی می‌کند که باتوجه کار موقتش (آرایشگری) با زنان دیگر قصه در ارتباط قرار می‌گیرد و حامی و مشاور می‌شود. رضا بهبودی، هانیه توسلی، خیام وقارکاشانی، مهتاب ثروتی و فهیمه امن‌زاده، از دیگر بازیگران چهره به چهره هستند.

انتصاب تازه بنیادروایت فتح

سیدمحمد‌یاشار نادری، رئیس بنیاد فرهنگی روایت فتح طی حکمی، سیدمحمد حسینی را به سمت مشاور امور سینمایی این بنیاد منصوب کرد. به گزارش فارس، در بخشی از این حکم آمده است: «انتظار است در راستای بهره‌گیری از ظرفیت‌های موجود در رشد و اعتلای کمی، کیفی سینمای انقلاب اسلامی و دفاع مقدس و توجه به تولیدات متناسب با سبک زندگی ایرانی - اسلامی شاهد تحول و شکوفایی این عرصه اثرگذار باشیم.»

سینمایی مینی بر کمک بلاعوض به فیلم برای اکران در این شرایط، روی پرده رفت، ناگزیر آثاری میان‌مایه و کم‌مایه اکران می‌شوند که جذابیت چندانی برای ارتباط با تماشاگران ندارند و نمی‌توان فروش مناسبی را برای آنها در گیشه متصور بود. هرچند تنها نکته مثبت در این میان، جسارت صاحبان این فیلم‌هاست که حاضر شدند خود را برای روشنایی چراغ سینما، ولو نیم‌سوز قربانی کنند. اما از سوی دیگر عمده این آثار، فیلم‌هایی هستند که حتی در شرایط غیرکرونایی هم شانس و اقبالی برای ارتباط با جمعیت انبوهی از مخاطبان و فروش بالا و حتی متوسط در گیشه نداشتند. بنابراین با این اوضاع و احوال، با سینمایی روبه‌رو هستیم که گرچه به‌صورت اسمی هست و با دستگاه اکسپژن‌ساز نفس می‌کشد اما در عمل و با این فیلم‌ها نیست و نمی‌توان خوشبینانه به آینده آن نگاه کرد؛ دست‌کم تا واکسیناسیون گسترده و سراسری و جلب اعتماد دوباره مردم و پایان کرونا. ضمن این‌که باید کرختی و عادت مخاطبان در این زمان کرونایی به پلتفرم‌ها و سامانه‌های شبکه‌نمایش‌خانگی را هم اضافه کرد و فیلم‌ها به قدری باید جذابیت داشته‌و از جنس سینما باشند که مخاطبان حاضر به هزینه رفتن به سالن‌های سینما بشوند؛ وگرنه با امثال فیلم‌هایی چون مدیترانه، سیاه‌باز و قصه عشق پدرم دردی از سینمای ایران و اکران دوا نمی‌شود.

می‌توان به این فیلم به عنوان یک یادگاری تصویری از جلیوند نگاه کرد اما تلاش این دوبلور برجسته برای جان بخشی به شخصیت پدر چندان به بار نمی‌نشیند و اساساً انتخاب مناسبی به نظر نمی‌رسد. چربش صدای ماندگار جلیوند به بازی او، پیش از این هم باعث شده‌بود حضورهایش به عنوان بازیگر چندان موفق از کار درنیاید. فیلم این سبب هم برای تو و سریال عبور از جلیوند را با انبوهی از گویندگی‌های درخشانش در فیلم‌های سینمای ایران و جهان به یادیاوریم. قصه عشق پدرم با این اوضاع و احوال، حتی در شرایط ایمن و سالم و غیرکرونایی هم فیلم گیشه‌پسندی نبود و نمی‌شد انتظار فروش خوبی از آن داشت. در چنین وضعیتی حتی حضور چهره‌ای چون مصطفی زمانی هم‌کارساز نبودو نیست.

در سریال تلویزیونی کیمیا نشان داد ظرفیت بازی در نقش اصلی و محوری را دارد. با این حال دست کم در این فیلم، شائبه‌های آفازادگی در سینما هم مطرح است؛ چرا که تهیه‌کنندگی فیلم را محمدرضا شریفی‌نیا، پدر مهراره به عهده دارد. این البته تنها محدود به خانواده شریفی‌نیا نیست و پیشتر و حتی همین حالا هم فیلم‌هایی با تهیه‌کنندگی پدران و مادران و بازی فرزندان تولید شدند و می‌شوند. از نکات قابل اشاره فیلم، بازی زنده‌یاد چنگیز جلیوند در نقش پدری است که سال‌هاست چشم انتظار بازگشت پسرش از جبهه است. اگرچه حالا

حرمت به پدر، فی‌نفسه ارزشمند است اما خروجی داستان و شیوه پرداخت اثر، همپا و همقدر مضامین نیست و نمی‌تواند ارتباط خوبی با تماشاگران برقرار کند. کهنه‌بودن فیلم هم از علل دیگر ناکامی در گیشه است و مخاطبان ترجیح می‌دهند با فیلم‌هایی تازه‌تر روبه‌رو باشند تا به تماشای فیلمی محصول سال ۹۱ بروند که به دلایلی نامعلوم و شاید معلوم‌تأین تاریخ فرصتی برای اکران پیدا نکرد. ضمن این‌که محمدرضا ورزی را بیشتر به عنوان کارگردان آثار تاریخی در تلویزیون می‌شناسیم و شاید ذهنیت مخاطبان هم در این استقبال اندک تا اینجای اکران نقش داشته‌باشد.

مورد دیگر قابل اشاره درباره نقش اصلی زن فیلم یعنی مهراره شریفی‌نیاست که مخاطبان سینما هنوز او را به عنوان بازیگر محوری نپذیرفته‌اند و بازی او را در نقش‌های مکمل بیشتر می‌پسندند، مثل بازی‌های خوب او در زیر پوست شهر و قصه‌ها و درخونگاه. اگرچه مهراره شریفی‌نیا

کار سخت زمانی

■ **فیلم:** قصه عشق پدرم
■ **کارگردان:** محمدرضا ورزی
■ **تعداد مخاطبان:** ۱۱۹
■ **سالن:** ۲۳۰
■ **شروع اکران:** ۳۱ تیر ۱۴۰۰
■ **میزان فروش:** ۳۱،۷۲۰،۰۰۰ ریال

متأسفانه حتی تیزر فیلم که باید یکی از جذاب‌ترین عناصر تبلیغاتی اثر باشد هم انگیزه‌ای برای تماشای آن ایجاد نمی‌کند، چه رسد به این شرایط کرونایی که فیلم‌ها باید بسیار پرمایه و پرکشش‌تر از قبل برای جذب تماشاگر باشند. اسم فیلم هم در این زمینه مزید علت است و باوجود مهر و احترام به مقام والای پدر، گزینه مناسبی برای اسم یک فیلم سینمایی رقابت‌کننده در گیشه نیست. با این‌که مضمون و فضای دفاع مقدسی فیلم و همین بحث

انفجار نصفه نیمه گیشه

■ **فیلم:** دینامیت
■ **کارگردان:** سیدمسعود اطیابی
■ **تعداد مخاطبان:** ۲۵۴،۲۸۹
■ **سالن:** ۲۹۸
■ **شروع اکران:** ۱۰ تیر ۱۴۰۰
■ **میزان فروش:** ۵۶،۶۵۶،۱۱۳،۵۰۰ ریال

قابل حدس بود که فیلمی مثل دینامیت می‌تواند تا حدودی مخاطبان گریزان از سینما را ترغیب به سینما رفتن کند. کم‌دی بودن فیلم، حضور بازیگرانی چون پژمان جمشیدی، احمد مهرانفر و محسن کیایی، خلاصه قصه تفاوت دیدگاه و افکار دو دانشجو با همسایه‌های جدید و سابقه موفق اطیابی در گیشه (نگراس، نگراس ۲ و خروس جنگی و...)، فروش اولیه و استاندارد فیلم را تضمین می‌کرد. اگر دینامیت در شرایط غیرکرونایی اکران می‌شد، شاید می‌توانست رقم گیشه‌ای خود را تا ۱۵ و حتی ۲۰ میلیارد تومان برساند اما ترس و ملاحظه مخاطبان از کرونا و تعطیلی‌های گاه و بگاه سینما بابت این بیماری، باعث شده دینامیت به رقم کنونی در فروش برسد. با این حال اگر فیلم‌های اکران نوروزی امسال یعنی خورشید، خون شد، لاله، تکخال، هفته‌ای یک بار آدم باش (که آنها هم در مجموع اکران موفق و راضی‌کننده‌ای نداشتند) و مورد استثنای شش‌ای پروانه را (که آن هم باوجود فروش نسبتاً موفق قربانی کرونا شد) در نظر بگیریم، دینامیت در این مدت اخیر، تنها میدان‌دار اکران سینمای ایران است و همچون آدم یک‌چشمی است که در شهر کورها، پادشاهی می‌کند!

کشتی شکسته در ساحل سینما

■ **فیلم:** مدیترانه
■ **کارگردان:** هادی حاجتمند
■ **تعداد مخاطبان:** ۳۹
■ **سالن:** ۱۲
■ **شروع اکران:** ۴ مرداد ۱۴۰۰
■ **میزان فروش:** ۸۱،۹۰۰،۰۰۰ ریال

این‌که در یک فصل و نوبت اکران، مهراره شریفی‌نیا دو فیلم روی پرده داشته‌باشد هم از نکات جالب و قابل اشاره است. فیلم مدیترانه هم از این منظر که سراغ موضوع مدافعان حرم و تحولات روز جهان اسلام و منطقه رفته، قابل تامل است اما وقتی صحبت از فیلم می‌شود باید جذابیت قصه و مخاطبان را در نظر گرفت و تنها نمی‌توان به مضمون و مباحث ایدئولوژیک اکتفا کرد. اتفاقاً در ساخت و روایت سینمایی چنین آثاری باید بیش از دیگر فیلم‌ها، دقت و وسواس و ظرافت به خرج داد تا مخاطب، احساس دافعه نداشته‌باشد و مضامین و پیام

نه در این دوران کرونایی و نه در شرایطی دیگر، شاید به جز فیلمنامه و شیوه پرداخت، ترکیب بازیگران هم نقش مهمی در این ناکامی داشته‌باشد، اگرچه همه بازیگران شاخص و شناخته شده هستند اما قطعا در این فیلم، در بهترین نقطه کارنامه خود نیستند. ضمن این‌که شاید فیلم به ویژه برای نقش‌های اصلی به بازیگرانی چهره‌تر برای موفقیت در گیشه نیاز داشت. از نکته‌های قابل اشاره فیلم گریم برخی بازیگران است، به ویژه گریم‌های متفاوت افسانه بابکان که شاید در فیلم و نقش مهم‌تری بیشتر به چشم می‌آمد. همچنین گریم مهدی کوشکی که چهره‌اش تا حدی یادآور نقش گنجو (اکبر عبیدی) در فیلم دزد عروسک‌هاست.

همین سوره به روز و شایع، اما در کلیت فیلمی نیست که تماشاگران زیاد و حتی جماعت حداقلی را به سینما بکشاند؛

تقدیم به ایلان ماسک!

■ **فیلم:** سیاه‌باز
■ **کارگردان:** حمید همتی
■ **تعداد مخاطبان:** ۶۷۹
■ **سالن:** ۵۲
■ **شروع اکران:** ۳۰ تیر ۱۴۰۰
■ **میزان فروش:** ۱۶۵،۷۹۰،۰۰۰ ریال

یکی از مسائل سینمای ایران این است که معمولاً خیلی دیر به شرایط اجتماعی و محیط پیرامون خود واکنش نشان می‌دهد، مقصود از عکس‌العمل در اینجا در قالب فیلم و روایت‌های سینمایی است. البته از منظر می‌گویند بهتر است مدت زمانی از وقایع و رخدادها و جریان‌های پیش‌آمده فاصله بگیریم و بعداً سراغ خلق آثار

